

Portopulmonary hypertension: Still an appropriate consideration for liver transplantation?

S. Verma, F. Hand, M.J. Armstrong, M. de Vos, D. Thorburn, T. Pan, J. Klinck, R.H. Westbrook, G. Auzinger, A. Bathgate, S. Masson, A. Holt, D.D. Houlihan, J.W. Ferguson

Liver Transpl 2016; 22:1637-1642

Η ηπατική μεταμόσχευση σε ασθενείς με πυλαιοπνευμονική υπέρταση έχει συσχετιστεί ιστορικά σε απρόβλεπτη και συχνά δυσμενή έκβαση των ασθενών. Στην παρούσα εργασία παρουσιάζεται η εμπειρία από το Ηνωμένο Βασίλειο κατά τη χρονική περίοδο 1992-2012. Πρόκειται για μία αναδρομική μελέτη ασθενών οι οποίοι προεγχειρητικά πληρούσαν τα διαγνωστικά κριτήρια για πυλαιοπνευμονική υπέρταση (European Respiratory Society Task Force on Pulmonary-Hepatic Vascular Disorders), με τη συμμετοχή όλων των μεταμοσχευτικών κέντρων ήπατος στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στα στοιχεία που συλλέχθηκαν συμπεριλαμβάνονταν οι συννοσηρότητες, η χρήση φαρμακευτικής αγωγής προ και μετά της μεταμόσχευσης, η επιβίωση των ασθενών και η αιτία θανάτου. Η πυλαιοπνευμονική υπέρταση ταξινομήθηκε ως ήπια, μέτρια και σοβαρή με βάση τη μέση πνευμονική πίεση (<35 mm Hg, 35-49 mm Hg και ≥50 mm Hg, αντίστοιχα). Από τους 127 ασθενείς που αναφέρθηκε ότι είχαν πυλαιοπνευμονική υπέρταση, μόνο 28 πληρούσαν τα διαγνωστικά κριτήρια (14 ήπια, 9 μέτρια και 5 σοβαρή). 20 (71.4%) ήταν άρρενες με διάμεση ηλικία τα 50 έτη (εύρος 23-62 έτη) και MELD 18 (εύρος 6-43). 12 ασθενείς (42.9%) απεβίωσαν εντός πενταετίας από την ηπατική μεταμόσχευση. Η πλειονότητα των θανάτων (10/12, 83%) συνέβη εντός των πρώτων 6 μηνών από τη μεταμόσχευση και στα αίτια συμπεριλαμβάνονταν η δεξιά καρδιακή ανεπάρκεια (n=3), η εξέλιξη της πυλαιοπνευμονικής υπέρτασης (n=2) και η σήψη (n=2). Μεταξύ των ασθενών που ελάμβαναν φαρμακευτική αγωγή προ της μεταμόσχευσης (n=8), 5 είναι ακόμα ζωντανοί και έχουν ταξινομηθεί ως πάσχοντες από ήπια ή μέτρια πυλαιοπνευμονική υπέρταση. Δύο ασθενείς με σοβαρή πυλαιοπνευμονική υπέρταση οι οποίοι έλαβαν θεραπεία προεγχειρητικά απεβίωσαν εντός του πρώτου έτους από τη μεταμόσχευση. Η ανάπτυξη αποτελεσματικών αγγειοδιασταλτικών φαρμάκων για την πνευμονική υπέρταση έχει οδηγήσει σε σημαντική βελτίωση της επιβίωσης των ασθενών. Τα διαθέσιμα στοιχεία υποδεικνύουν ότι στην εποχή των νεότερων φαρμάκων, η πυλαιοπνευμονική υπέρταση μεμονωμένα ενδεχομένως δεν αποτελεί πλέον μία απόλυτη ένδειξη για ηπατική μεταμόσχευση.

<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/lt.24625/full>

Editorial: Portopulmonary hypertension and liver transplantation: A duo in question
<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/lt.24664/abstract>

Νικόλαος Κ. Γατσέλης
Επίκουρος Καθηγητής Παθολογίας

Παθολογική Κλινική & Ομώνυμο Ερευνητικό Εργαστήριο
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας